

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO **2** CUARTOS PER TOT ESPANYA.

Y 10 centaus paper en l' isla de Cuba.

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, núm. 20, botiga
BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre Espanya 8 rals, Cuba y
Puerto-Rico, 16 rals, Estranger, 18 rals.

NO MORIRÀ.

Si hi ha quimeras irrealisables es la que 'ls monàrquichs abrigan quan crehuen que han de fer caure la República francesa.

Aquell temps de las bruixas que matavan a las criaturas mal-mirantllas ha passat ja, apart de que tampoch es una criatura, sino al contrari una organisació viril, robusta y sana la gran y poderosa y próspera República francesa.

Per lo tant perderán lo temps y anirán a riscos de quedar-se guexas las monarquias que mal-mirin a la República que s' han dat y que cada dia sostenen ab més entusiasme 'ls nostres vehins de detrás dels Pirineus.

¡Cóm hi ha mon! ¡Per matar Repúblicas estém! ¡Cóm las cosas ván tant bé en las monarquias de Europa!...

Ja no parlém d' Espanya ahont fins lo general Martínez Campos—y aixó qu' es un héroe ab Woron y tot —ha arribat a amohinar-se, al veure que allá ahont ménos un hom' se figura salta un pronunciamient.

Quan hi ha soldats y oficials del nostre exercit que 's refugian a Fransa al crit de «¡Viva la República!» 'ns sembla que no es l' hora més oportuna de que 'ls que tenen interés de impedirho 's fiquin en llibres de caballeria.

Alemania tén pron feynas ab domesticar a las fieras del Parlament que se l' hi rebelan, y no pot separar los ulls de la frontera de Russia, que 'l dia que 'ls nihilistas l' hi deixin un moment desocupat, creguin que 'ns divertirem.

Austria es una bota desgabellada en la qual cada delga tira pèl sèu cantó. Actualment cada dia hi ha xivarri.

Italia no tén, com nosaltres mateixos, cap prevenció contra la Fransa. Partidaria de la santa conveniencia, avuy s' alia ab Austria y Alemania; pero no duptin que 'l dia que tinga l' espasa y 'l basto, s' ho tindrà callat y las tirarà a codillo.

Tampoch Inglaterra tén res que dir ab la República francesa, y 'l dia que volgués cambiar de táctica, tal vegada l' Irlanda la 'n guardaria.

Las demás naciones europeas s' están tranquilas a casa seva y no 's fican ab lo que fá 'l vehi.

¡Qué tén que teme donchs la República francesa de las malas miradas de algunas monarquias europeas? Res enterament.

¡Qué dirian vostés si 'l vehi del sèu costat tingués enveja de la seva tranquilitat, de la seva prosperitat, del sèu benestar?

De segur qu' estarian bèn tranquils.

Y si algun dia fós tant insensat que vingués a atacarlos, lo reberian ab l' escombra, segurs de vence, porque sab més un boig a casa seva que un sabi a la dels altres.

La República francesa avuy per avuy camina ab pás segur, prospera y progressa, empren y realisa reformas mesuradas y conta ab lo principal: ab l' apoyo decidit y entusiasta de la inmensa majoria del poble, sense distinció de classes ni categorías.

Allá las eleccions son una veritat. Lo ciudatá emiteix lo vot y 'l poder lo respecta. Una trampa electoral, de las que aquí son tant freqüents, seria considerada allí com un crim abominable y reprimida severament. Davant de la voluntat soberana del poble s' inclina tothom: los ventsus se resignan y 'ls vencedors gobernan, inspirantse ab los desitjos manifestats per l' opinió pública.

Donchs bé, 'l sufragi universal es més republicà de dia en dia.

¿Volén coneixe una comparació de forsas? Donchs llegeixia y comparin.

Noranta departaments tén la República, y en la Cámara de Diputats, cinquanta de aquests departaments tenen la representació totalment republicana.

Ne quedan 40, dels quals 22 tenen tota la representació republicana menos un diputat.

Dels 18 departaments restants 6 tenen majoria republicana, 3 igual número de diputats republicans y monàrquichs y sols en los 9 restants la representació es en sa majoria reaccionaria.

Igual proporció s' observa en lo Senat, elegit per sufragi restringit, y 80 de las 90 diputacions provincials son republicanas.

Are bé, quan la voluntat del poble es tant manifesta no es una gran temeritat l' intent de destruir una obra tant sólida y bèn sentada?

Conjuréu a tota l' Europa, a tot lo mon, a tot lo sistema planetari en contra de la República francesa ¿será possible destruhirla?

Doném per sentat que ab un cop de forsa brutal la fessen desapareixer ¿haurian destruit l' idea y l' aspiració del poble? ¿L' hi haurian fet olvidar aquest llarch período de pau, de fortuna y de dignitat? ¿Y qui fora capás de recullir los trossos de la República?

No hi ha rey, no hi ha emperador, no hi ha poder humá que pugua destruir l' obra de la rahò y de la justicia encarnada en la conciencia de un poble.

Vosaltres los que amenasséu a la República francesa en nom de las vostras preferen las monárquicas, féu, sense saberho, propaganda republicana. Los francesos son patriotas, y bastaria la confabulació de algunas naciones extrangeras contra 'l modo de ser de la Fransa, porque tots los francesos, sense faltarnhi un, signessen republicans, disposats a salvar la integritat de la seva independencia.

Avuy, després de la mort del Conde de Chambord, los que somian truitas han cregut que 'ls monàrquichs s' unirian tots posantse a las órdes del Conde de Paris, y d' aquí n' han fet neixe novas esperansas.

Però encare que 'ls monàrquichs s' unissen ¿qué farien si son tant poquets?

¡L' unió! Per are lo més calent es a l' aygüera. Legitimistas y orleanistas francesos venen a ser una cosa molt semblant als mestissos y als carlins espanyols.

¿Es possible que s' uneixin y 's posin d' acort?

No: hi ha entre els incompatibilitats de aspiracions y de tendencias, abismes de odís implacables, preocupacions antigas, recorts funestos, alguna cosa com l' enemistat entre 'ls gats y 'ls gossos.

Durant l' enterro del Conde de Chambord, lo sèu heréu y successor, privat de presidirlo, tingué 'l primer disgust.

Després los periódichs de l' una banda y de l' altra s' estiran pèls cabells y 's revo'can per terra, y aixis com la República es lo reynat de la *Llibertat*, de la *Igualltat* y de la *Fraternitat*, los monàrquichs proclaman lo lema de *Esclavitut*, *Privilegi* y *Rancunia*.

¿A qui han de conquistar ab semblants lemas? ¿Cóm han de reconstruir la corona?

«Es inútil que la busquéu la corona de Fransa, deya fá pochos dias Waldeck Rousseau, ministre del Interior de la República, ja fá massa temps que 'l poble se l' ha repartida.»

P. K.

SALUT Y PESSETAS.

Vaja, que aviat no hi haurá cap necessitat de que 'ls llanuts vajan a Lourdes a deixarhi 'ls quartos.

Respecte a Verges miraculosas, sense contar ab la de Montserrat y tantas otras com n' hi ha de antigas a la terra catalana y de las quals

—precis es confesarho—no s' han tret tots los productos que 's podia, estém a punt de obrir al comers religios-terapèutich, una nova imatge que ha de fer admetlla a las principals d' Europa.

Gracias a Déu qu' Espanya no será ménos que 'ls demás paisos, per més que la Verge nova a que 'm refereixo no es catalana ni castellana, ni espanyola, ni francesa... Es tortosina.

Veus' aquí, sinó, lo que m' escriu un estimat amich desde Tortosa.

«Sabrá, estimadíssim director, com en la falda de la serra anomenada «Port» s' ha aparegut una mare de Déu batejada ab lo nom de Pallerols, del péus de la qual brota una font d' aygua que tén la propietat y la virtut de curar tots los mals, fins los més crònichs. Cegos, coixos, muts, mancos y tulits tenen en aquesta font un remey segur. De aquesta feta 'ls metjes y 'ls apotecaris (qu' entre paréntesis solen ser uns impíos) tindrán d' anar a captar.

»Y no 's crega que la fama de la Verge curandera haja sigut difícil ó costosa. En lo poquíssim temps que conta d' existencia—apelo al testimoni dels vehins del poble de la Cénia, proxim a la font miraculosa—s' han presentat la friolera de uns 400 y pico de carros conduhint tota classe de gent malalta.

»Aixó sí, fins las mulas que tiravan de aquests vehiculs, alsavan lo morro de dalt y reyan.

¡Quins dias llavors! Jo feya tot quant pèl cap me passava; la nació en pes m' incensava, celebrant lo que jo deya. Tot se 'm consultava a mí, jo era sabi entre 'ls més sabis; tant bon punt obría 'ls llabis, tothom ja cridava:—¡Sil!— ¡Ah! No sè com ni perquè, tot allò s' ha capgirat, y jo, l' héroe llorejat, m' hi vingut á tornar ré. Avuy no puch moure un dit que no fassi una desgracia; hi perdut lo chic, la gracia, la discreció y l' esperit. Tothom en ma vida 's fica, tothom lo mèu passat taca, tothom me fereix y ataca, tothom m' empayta y critica. Los canovistas se 'n riuhen de la mèva bona pasta; los sectaris de 'n Sagasta tot sovint me contraduhen. Si dono alguna opinió es un pastel garrafal; si dich una cosa, mal; si no dich may res, pitjó. Es á dir que al pas que vaig seré un cero 'l mes vinent, pues per tota aquesta gent mal si faig mal si no faig. ¿No es cert que ningú 's deuria atrevir á ficarse ab mí; y que 'l que acabo de dí es tota una picardía? ¡Diguéu, aucellets, diguéu! ¿No es cert que per contentarme tindrian de venerarme com un sant, per tot arrén?—

L' héroe, acostantse á la reixa, examina 'ls aucellets, per veure si aquells pobrets comprenen la seva queixa. Los verdúms y cadèrneras, sense fer cas del que diu, segueixen son cantar viu dant voladetas lleugeras. Tant sols lo mussol bufó, sempre mústich y formal, s' escolta al trist general y troba que t'è rahó.

C. GUMÁ.

REVIEWS
N Martínez Campos ha imposat á las músicas militares la obligació de tocar pessas serias. Res de sarsuelas, res de operetas, res de música lleugera que desmoralisa á l' exércit. Are ja no podrán tocar la *Gran Duquesa*, ni alló de «*Que duerma pues el general*», ni alló altre: «*Xim, pam, pum, xira-pa-ta-pum, yo soy el general Bum-bum.*»

Un consell als músichs majors: ¿Volen tenir content al general? Tóquini l' «*Gran Dio, morir si giovane*» de la *Tra-viata*. O bè la *Marcha fúnebre* de la *Ione*. Are com are t'è uns pensaments molt tristos.

Lo Conde de Chambord ha fet testament y á D. Carlos lo *Ximple* no l' hi deixa un quarto. A la dona de D. Carlos si l' hi deixa 500.000 franchs. Lo Conde de Chambord devia pensar: —Més val que se 'n aprofiti ella que las húngaras.

Al Papa l' hi deixa 400.000 franchs. Una friolera, per mudar la palla del jas. Perque ja dehen saber vostés que 'l sucesor de Sant Pere ¡pobret! dorm sobre un jas de palla. Aixís ho creuhen los llanuts, que, naturalment, al sentir parlar de palla ja adressan las orellas y 's comouhen.

Diálech:

—En Martínez Campos es mort.
—No me 'n parlis, que no me 'n sè avenir.
—¡Pobre héroe de Sagunto!
—Ja ho pots dir... ¡Qué 'n portará poch de sagastins á l' enterrol!

Lo general Beranger publica un periódich titolat *La Marina*, en lo qual defensa la constitució de 1876. ¡Qué volen ferhi! Es un marino tant famós, lo general Beranger, que apenas s' embarca ja 's mareja.

L' Arquebisbe de Tarragona ha prohibit als seminaristas que 's treguin motius.

Enhorabona que no 's digan mestissos ni cimarrons. Pero Sr. Arquebisbe ¿no podrán dirse ni *gamarusos* ni *culs d' olla*?

A Galicia han fet un gran recibiment al Duch de la Torre. A Tuy fins van tocarli la marxa real.

Los gallegos en Galicia hacen una procesion tienen un Duque por santo y una *vieja* (1) por pendon.

Després de haverse parlat molt de un ministeri Posada, se ha parlat molt de un ministeri Concha.

En Sagasta va perdre 'ls colors. —Concha es massa, diu que deya: ¿volen dir que ab una flassada no n' hi hauria prou?

¿No ho deya jo? Sempre que 'l govern passa algun mal de cap, la premsa paga la festa.

Are últimament ha coincidit ab la sublevació de cinch carrabiners la denuncia de cinch periódichs, ó com si diguessem: á periódich per carrabiner.

No sè quin metje visita al govern, que sempre l' hi recepta 'l mateix: caldo de periódich.

La bolsa vá baixant, vá baixant cada dia més.

En nostre ditzòs país, tot baixa, senyors, tot baixa ménos dos cosas, senyors: ménos lo pá y en Sagasta.

Alguns esquerrans tractan de sostenir á tota costa la constitució de 1869; altres, en cambi, pensan transigir ab la del any 1876.

Lo de sempre: qui t'è per viure s' aguanta; qui no pot més transigeix.

Y á copia de sotrachs y d' estiradas l' esquerra 's descompon.

Si aviat ja ni ménos ne dirán l' esquerra. Sinó l' *esguerra*.

Densá que 's fá política aquí á Espanya ¡y cuidado que fá molts anys! no han vist un home més aturullat que 'l general Martínez Campos, héroe de Sagunto de primera classe.

La premsa de oposició no fá més que donarli carres de baquetas y la ministerial, ni tant sols se cuida de defensarlo.

La cartera l' hi pesa y vol desferse'n. Cada dia l' entrega á n' en Sagasta y en Sagasta 's resisteix á rébrela.

—¿Y donchs quant podré deixarla?
—Quan s' obrin las Corts.
—¡Jesús, Maria, Joseph!

¡Quan s' obrin las Corts! Es á dir quan estigan reunidas las primeras espasas del Parlament, aquells oradors que ab una paraula matan á un ministre.

¡Pobre general! Si pertenesqués á la rassa bovina, diria: —No hi fá res que 'm matéu: portéume al Escorxador.

Y l' amo del corral l' hi respondria: —¡Qu' es aixó d' escorxador! Dada la tèva categoria 't toca morir á la Plassa de toros, y ¡molt cuidado, que si no prens picas rebrás banderillas de fochl!

Felip *set-tè*, ha resultat cambiar l' escut de la casa d' Orleans qu' era un gall, pèl de la casa de Fransa que consisteix en tres flors de lis.

—Mal administrador, dirán los francesos, que comensa la carrera menjantse 'l gall de la familia.

Un quèntet dedicat á n' en Martínez Campos. Un pilot molt presuntuós travessant un mar sembrat de perills, deya als pasatjers: —No tingan por: conech aquest siti com si fos á casa mèva. No hi ha *escollo* ni *arrecife* que no 'l conegui.

En aquest punt lo barco 's encalla y cruix, y 'l pilot exclama:

—¡Veyéu! Aquí n' hi ha un.
Lo general també coneix tots los perills del exercit. Se pronuncia Badajoz y exclama:
—¿Veyéu? Aixó es un pronunciamient.

▲ LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA.—*Pi-a-no.*
2. ANAGRAMA.—*Sarró-Sorra-Arrós.*

(1) La constitució de 1869.

3. CONVERSA.—*Pare-Tia.*
4. LOGOGRIFO-NUMERICH.—*Gundemaro.*
5. GEROGLIFICH.—*Per signos los muts.*

Han endavinat todas las solucions los ciutadans Dos Liberals, Albert Albert, F. Anet y Gregori de Tortosa, n' ha endavinadas 4 J. M. F. de Petits, 3 Un Xarello y Palitrocas, 2 Noy gran y 1 no més Espanta-ninas.

XARADA.

Per fer prima los fornés, per *hu-dos* qui t'è dolor, y per trepitjar *hu-tres* ningú com lo batador. Porta tres l' home á n' al xal y en altres puestos la dona y porta.... llargas total l' arcalde de Barcelona.

UN TAPÉ Y F. DE T.

ANAGRAMA.

Lo tot n' es sólit, y transparent, Tot autor d' óperas de gran talent.

DOS LIBERALS'

ROMBO.

.....
.....
.....

Primera ratlla vertical y horisontal: Una consonant. —2.ª, Búscaho en la cara.—3.ª, Nom d' home.—4.ª, Una cosa que fá dormir.—5.ª, Consonant.

APRENT DE REUS.

CONVERSA.

—Adèu Enrich.
—Aproposit Ramon: cada dia 'l mèu amich m' encarrega que 't diga que vajis á buscar los llibres que tú sabs á l' imprenta y que 'ls hi envihis á...
—Com se diu l' amich, y ahont haig de envial's'hi?
—Ja t' ho he dit.

ANTONET DE CAL CARLOS.

GEROGLIFICH.

I
I
I
I

SACCHETTI.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endavinallas dignas d' insertarse 'ls ciutadans J. Cap, Pau de Redondela, S. B. Darnius, Un Tira-peixet, Eme Esse, P. de l' Orga y Ciudadá Paco.

Las demés que no s' anomenan no 'ns serveixen, com y tampoch lo qu' envian los ciutadans M. Ferrer y P., J. M. F. de Petits, Marcolfa, M. S. y B.; Un Estisoretas, Dos Liberals, Tant Menfa, Sambomba, Francisqueta, Un Caga-niu, y A. M. Ch.

Ciudadá Eme Esse: Podrá anarhi un trenca-clocas.—J. Cap: Rebutts los quatre rals per la suscripció á Clavé: seran entregats a la comissió del monument. Insertaréu molta part de lo que 'ns envia. —Noy Gran: Idem un quadrat.—F. Anet: Idem rombos y geroqlifich.—Gregori de Tortosa: Idem logogrifo y conversa.—Albert Albert: Idem logogrifo de vostre.—Sir Byron: No hi acabém de trobar prou lo compte.—T. Dalmas: ¿Qué vol que 'ns fiquin a la presó?—S. B. Darnius: Publicaréu mudansa y sinonimia.—J. M. Codolosa: Digui al seu amich que si no vol exposarse a rebre contestacions desagradables, no fassi bromas de aquellas. Las demés composicions dat que son originals, las insertaréu.—J. Comabella: Hi anira alguna composició.—Verbi-Gracia: Idem mudansa y conversa.—Dos Pelagats: Idem un rombo, un triangul y dos conversas.—Camilo P.: Idem ters de sílabas.—Noy de la Tuyas: Esta bè.—Nas de punta inglesa: Publicaréu algun geroqlifich.—N. de la Bepa Rot: Idem la poesietá.—P. P.: No podém posarli, sense perill.—J. Prats y Cunillera: No enteném lo nom del poble ahont está fetrada la carta, y ja véu que es un dato necessari per parlar del fet que 'ns recomana.

BARCELONA EN CAMISA

REVISTA SATÍRICA, EN VERS,

PER

C. GUMÁ

Forma un elegant tomet de 32 planas en quart, esmeradament imprés sobre paper satinat.

Preu DOS rals.

Se vén en la llibreria de Lopez, Rambla del mitj, 20, y demés principals llibrerias y Kioscos.

LOPEZ, Editor.—*Rambla del Mitj, 20.*

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, Arch del Teatro 21 y 23.

Per més que digan, ell encare s' hi gronxa..... ¡Pero molt cuidado ab las ratas!